

USKON PUOLESTA

IHMISILLE, JOIDEN
MIELESTÄ KRISTINUSKO
ON AJATTELEMISEN
ARVOINEN ASIA

USKON PUOLESTA e-kirje
nro 6 / 2004
© Pasi Turunen

"Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä,
ellei hän kilpaile sääntöjen mukaan."

2 Tim. 2:5

Ensimmäiset modernit olympiakisat pidettiin 1896 Ateenassa. Tänä vuonna kisat palasivat juurilleen. Odotukset, varsinkin kreikkalaisten urheilijoitten osalta, olivat korkealla. Itseäni tosin ei yleisurheilu koskaan ole jaksanut kiinnostaa. Olen jääkiekkoihmisiä. Det glider in. Mutta nyt historia velvoitti. Yllätyksekseni huomasin, jopa innostuvani jännittäessäni kuulantyohtajien, painijoiden, pituushyppääjien ja, maailman tylsimpänä lajina pitämäni, 5000 metrin juoksun loppuratkaisuja.

Kuten odottaa saattoi osa urheilijoista on jäänyt kiinni dopingista. Kisat alkoivat dramaattisissa merkeissä **Kostas Kenteriksen** ja **Katerina Thanoun** salamyhkäisellä "moottoripyöräonnettomuudella". Iloitsin veljeskansamme Unkarin menestyksestä kiekonheitossa, kun **Robert Fazekas** voitti kultaa, ja kamerunilaisen **Mbango Etonen** puolesta jännääminen tempaisi mukaansa. He itsekkin riemuitsivat voitostaan niin aidon oloisesti. Ehkäpä juuri siksi tuntui oudolta, kun selvisi, että molemmat olivat käyttäneet kiellettyjä aineita urheilusuorituksensa parantamiseen. Ateenassa kärysi lähes parisenkymmentä kilpailijaa. Sydneyn saldo vuonna 2000 oli yhdeksän.

Miten urheilijat voivat voittaessaan riemuita, jopa liikuttua kyyneliin, vaikka tietävät loistavan saavutuksen tulleen sääntöjen vastaisella tavalla, ja vaikka kiinnijäämisen mahdollisuus on kehittyneiden testimenetelmien johdosta suuri?

Ehkä vastaus on ihmisluonnossa. Toki on kysymys rahastakin. Mutta ehkä maine ja kunnia ovat niin kovassa kurssissa, että hetkenkin ihmisten ihailussa, jopa palvonnassa paistattelua on kaiken sääntöjenrikkomisen väärtti. Parempi yksi päivä, muutama tunti ennen testejä, koko maailman sankarina kuin seuraavat kolmekymmentä vuotta rehdin, mutta unohdetun miehen/naisen maineessa. Antiikin kreikassa olympiavoittajan ja jumalan välillä oli vain aste-ero. Voittajat olivat lähes jumalia ja saivat ihailua kuin jumalat. Jumalten paikalle oli tunkua jo silloin. Eikä silloinkaan tavoitteeseen pyritty aina puhtain konstein.

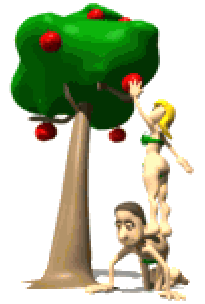
Siinä, että ihminen haluaa tavoitella jotain jumalallista rikkomalla sääntöjä ei sinänsä ole mitään uutta. Kuten sanottu, se kuvastaa ihmisluonnetta. Tarkemmin sanottuna se kuvastaa ihmisessä tiukasti istuvaa perisyntiä. Ensimmäinen dopingkäry tapahtui jo paratiisissa, kun Adam ja Eeva halusivat saavuttaa jumalankaltaisuuden nauttimalla kiellettyjä aineita! Muistatohan: "Syö vapaasti kaikista paratiisin puista, mutta hyvä ja pahan tiedon puusta älä syö..." ja "Ette suinkaan kuole, vaan ... te tulette, niin kuin Jumala tietämään ..." ja "...vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä..." Loppu onkin historiaa ja sotkun selvittely on jatkunut meidän päiviimme saakka. Ihmisen kaipuu jumalankaltaisuuteen vain ei ole antanut periksi. Kävi niin kuin vanhalle miehelle, joka yritti lääkittää hinkuuskää viinalla – yskä lähti, mutta hinku jäi.

**Ensimmäinen
dopingkäry tapahtui
jo paratiisissa, kun
Adam ja Eeva
nauttivat kiellettyjä
aineita...**

Apostoli Paavali käyttää Pyhän Hengen ohjauksessa kirjeissään runsaasti urheilusanastoa, joka ei aina näy yhtä selvästi suomalaisessa käännöksessä. Esimerkiksi kirjeessä filippiiläisille: "Vain eläkää Kristuksen evankeliumin arvon mukaan ... että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisenä kilpailette yhdessä evankeliumin uskon puolesta, vastustajia missään kohden säikähtämättä..." (Fil. 1:27-28, oma käännös). Paavali käyttää yhdessä *kilpailemisesta* sanaa *synatletos*, jossa on tunnistettavissa urheilijaa tarkoittava *atletos* sana. Hän puhuu kansakilpailijoista, niin kuin joukkuelajeissa. Olemme Kristukseen uskovina samalla puolella, samassa joukkueessa ja yhdessä kilpailevina meidän tulee tukea ja kannustaa toisiamme. Emme saa säikähtää vastajoukkueen jäseniä. Paavali sanoo, että sekä hänellä että filippiiläisillä on sama kamppailu, ottelu, kilpailu (j. 30). Huippu-urheilijan tavoin Paavali "juoksee" (3:12) "maalia" (3:14) kohti "välittämättä siitä mikä on takana ja kurottautuen edessä olevaa kohti minä juoksen kohti maalia, voittajan palkintoa ..." Mieleen tulevat kuvat juoksijoista, jotka maaliviivalla kurottautuvat ja heittäytyvät viime metreillä maali viivan ylitse voittaakseen kilpailun. Juoksijan on pidettävä huomionsa tiukasti maalilinjassa eikä vilkuiltava taakse tai sivuille. Sellainen hidastaisi matkan kulkua. Paavalille voittajan palkinto oli Kristus itse, joka oli jo Paavalin itsensä voittanut itselleen. Hänet on pidettävä koko ajan mielessä. Häntä kohti tulee rientää. Kaikki muu, oma menneisyys ja synnit, tulee ja saa unohtaa taakse. Toisaalla korinttolaiskirjeessään Paavali rohkaisee: "Ettekö tiedä,

että kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin kuin hän, että sen saavuttaisitte. Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakse katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman" (2 Kor. 9:24-25). Paavalin ajatus ei nähdäkseni ole siinä, että vain yksi voi voittaa, vaan siinä, että voittaja juoksee palkinto mielessään. Samoin tulee meidänkin toimia muistaen, että perille päässeet saavat voittopalkinnon.

Mutta saadaksemme palkinnon meidän on kilpailtava loppuun asti – usko on säilytettävä. Raamatun mukaan voittajia ovat kaikki ne, jotka pysyvät kisassa loppuun asti. Voittajat eivät keskeytä ja keskeyttäjät eivät voita! Taivaassa kilpailijoita ei diskata siksi, että jokainen ei yltänyt yhtä hyvään tulokseen kuin paras. Jokainen loppuun saakka radalla pysynyt palkitaan oman suorituksensa mukaan.

Meidän tulee myös kilpailla sääntöjen mukaan, kuten Paavali Pyhässä Hengessä lukijoitaan opastaa. Sääntöjen rikkojat jäivät Ateenassakin ilman voittoseppelettä. Sen lisäksi he tuottivat häpeää muille oman maansa kansalaisille. Emmehän tahdo elämällämme tuottaa häpeää taivasten valtakunnalle ja Kuninkaallemme Jeesukselle, joka on tehnyt niin paljon puolestamme? Emmehän elä tavalla, joka tuottaa häpeää Jumalan seurakunnalle ja saattaa hyvän evankeliumin huonoon huutoon? Emmehän elämällämme anna uskosta osattomille tekosyitä torjua Kristus ja hänen evankeliuminsa? Jos Jeesus tulisi tänään luoksesi kylään, mitä kaikkea joutuisit kotonasi panemaan piiloon? Entä minä?

Ateenan kisojen koskettavimpia hetkiä olivat ehdottomasti palkintojenjaot. Voittaja toisensa jälkeen nousi palkintokorokkeelle. Hänelle annettiin mitali ja voittajanseppele painettiin päähän. Eräät mitalistit liikuttuivat kyyneliin kymmenien tuhansien ihmisten stadionilla hurratessa heille.

Voittajat eivät keskeytä ja keskeyttäjät eivät voita...

En voinut olla ajattelematta sitä, että tällaista kerran on taivaallisten palkintojen ja voittosepelten jaossa. Niin kuin apostoli Paavali sanoo: *"Minä olen kilpaillut hyvän kilpailun, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden seppele,*

jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat." (2 Tim. 4:7-8).

Kukin perillepäässeistä saa vuorollaan astua Kuninkaan, Kristuksen eteen; kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta enkeliä ja lukematon joukko pyhiä kaikista kansanheimoista ja kielistä ja sukukunnista hurraa ja riemuitsee: "Sinäkin voitit! Sinäkin pääsit perille!" Kukin vuorollaan, yksi kerrallaan? Eikö siinä mene kauheasti aikaa? Kyllä menee, mutta meillä ei ole mitään kiirettä. Ikuisuudessa ei aika lopu kesken. Kun viimeinenkin voittaja on saanut seppeleensä on edessä yhtä paljon aikaa kuin aloittaessa – ikuisuus. Ja niin me saamme aina olla Herran kanssa!

Taivaassa koetaan kuin toisintona se mitä nyt vain muutamat harvat saivat Ateenassa kokea, kun he astuivat palkintokorokkeille. Tuon ajatuksen innoittamina, tuo kuva mielissämme, meidän tulee painaa loppuun sakka eikä antaa periksi. Silloin saamme Kristuksen voittopalkintona. Saakoon lopullinen taivaallinen palkintojen jako innostaa meitä tukemaan ja rohkaisemaan toinen toisiamme uskoon ja hyvin tekoihin.

USKON PUOLESTA
Pasi Turunen

OLETKO JO KUUNNELLUT AJANKOHTAISEN? Pasi Turunen RIIVAajat JA UUDEN AJAN JUMALAT OLYMPIALAISSA

Modernin olympialaisten isän paroni de Coubertainin unelma urheilukisoista ja aatteesta, jotka antiikin pakanaperinteen mukaan muodostaisivat uuden maailmaa yhdistävän uskonnon inkarnoituu joka neljäs vuosi pidettävissä olympiakisoissa. Miljardit ihmiset seuraavat kisoja – tietämättöminä rituaaleista, joilla olympialaiset pyhitetään riivaajajumalille. Mitä Zeukselle laulettavassa avajaishymnissä pyydetään? Mitä merkitsevät viisi rengasta olympialipussa? Olympiatuli sytytetään Hera-jumalattaren pakanatemppelin uhrilehdossa. Avasiko olympiatuli tien Hitlerin valloituksille Euroopassa? Kuuntele ja pistä kierrokselle ajankohtaisista kaseteistamme yksi polttavimmista! tilaukset@patmos.fi (Kuva ja Sana 09-85674900)